

O nee – Dinah keek. En het moest een leuke Kerst worden.

Mark liet zijn hand, die hij al had opgetild om die knoertharde klets in het gezicht van de jongen te geven, weer zakken. Hij knipoogde. “Snap je wat ik bedoel met die lampjes? Dat je ze moet laten hangen?”

Tycho knikte haastig. Hij zag eruit alsof hij elk moment in zijn broek kon plassen.

Mark glimlachte. “Goedzo. Ga dan maar, hup, lopen.” Hij stapte opzij.

Tycho keek ongelovig, maar stapte toch haastig langs hem. Mark zag tevreden dat hij snel achter de andere jongen aanliep en niet één keer omkeek.

Mark keek naar het raam. Daar stond Dinah. Ze knikte en lachte naar hem. Goed gedaan jochie, betekende dat. Hij lachte terug.

Morgen nieuwe lampjes kopen.